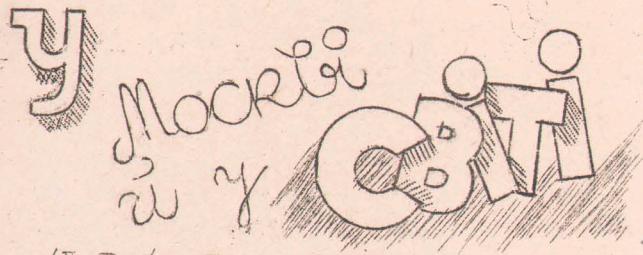

хор. Омик

Життя в ТАБОРІ

ЩОДЕННИК

Рік II. № Рівні - Вівторок, 22.4.47 - Італія ч. 85/267

/Л.Р./ Як не дивно, але хоча увесь світ дає собі ясно справу з величезних завдань, що їх повинна була розв'язати московська конференція, хоча провідні політики зовсім відразу вказують своїх прилюдних виступах, що неуспіх конференції у приймій лінії вщемлює всією порозуміння на довшу мету, — проте в Москві, у свідомості цих всіх фактів, не дійшло до ніякої згоди, навіть у таких точках, що в них не було жодною ізвестією погодитись, якобо б великомогуттям справді залежало на злагоді. Тимчасом об'єктивний читач може собі справді виробити погляд, що нікому не залежить на цьому, щоб мир остаточно запанував на світі, та ще під час довгих промов про конечність миру підготовляється третя світова війна. Цих фактів заперечити неможна, бо вони стають все більш, як наглядними. Перспективи московської конференції, незвичайно слабі що перед її початком, вновні себе виправдали. Перші дні конференції відмінили подіумом Москви все ля-вірування на полі "їїшої політики", бо ген. Параша зразу виснів різницю між двома системами правління на Заході і "Сході", між демократією і "демократією". Світи мусіли принять більше просту тактику, де збувається одного з найкращих своїх стутів із самого початку конференції. В заміну вони застосували інший спосіб, а іменно, Молотов найсильнішу загу поклав на німецькі репарації, так

якби цій ник залежав усієм успіхом конференції. Безперечно, для совітського громадянини таке домагання Пілотова було зовсім оправдане і він в переконанні підчеркнути таку політику. Грабити — це стара московська засає. Але що з тим не могли погодитись західні великомогуття, неясні, хоч вони може і втратили при цьому дещо на своєму моральному капіталі в очах совітських мас. Таким чином і те совітське домагання відкинено, а все інше, що торкалось єдності Німеччини, сьогодні вже "Москви" неактуальне. Поже прийде ще одна конференція...

Та поза Москвою у світі заиснували нові факти, що не тільки не можуть оптимістично настроїти приклонників миру, а напаки, лираз можуть тільки поглибити розні настрої нової світу. Американська поміч для Греції і Туреччини все хресний вогонь. Оба комітети, в сенаті і конгресі, прийняли одобрили плян і трудно пропускати, щоб конгрес у голосуванні відмінив його лиш тому, що з цього може бути війна. Америка її не боїться! Два дні тому вже не перший раз заявила січ і сенаторів, що "світові вже відоме злочинне обличчя совітського уряду, ба, це навіть не є ніякий уряд у розумінні того сказа, тому Америця обов'язана зірвати з Совітами всікі взаємини!" Так говорить щораз частіше американська прилюдна опінія, а ми не можемо цього інакше розіювати, як тільки як гін Америки до європейського світу. Двох сильних не може існувати побіч себе — і цю теорію тепер потверджує дійсність. Поже ще лініє місці ціліть нас від розв'язки наростаючого конфлікту, але він прийде неминуче. Одна сила його не зберігть, бо тає є справжнє світової історії.

Під час коли конференція кончить у кінцевих бачачках, у широ-

кому світі круїллють воєнні кораблі з підвійними на Балтику й у Чарданелах, Нуков вишколює легкопадні армії в Україні, а американський сенатор твердить, що американський прапор стане в світі таким звичайним явищем, що ніхто не буде дивуватись його появлі на якіхнебудь водах. Америка висилає й буде висилати свою зброю туди, куди це буде потрібне. Такі орогі голоси почулись скраз після того, як безпосередньо по розвозі із Сталіном Маршаль телефонував до президента Трумана. Які вони сьогодні в ССР, ми можемо собі тільки уявити!

Передмісяця, і так коротка як для змореної Європи, кінчається. Третя більна винищує собі вже у світовому масштабі поля для розгривки своїх накопичених питань. Океані й континенти стануть театрами дій, досі ще у світі небачених.

Нам приходиться тільки вперше вірити, що з цього хаосу вдасться нам, величному і тердомумандрові, здигнути свій державний крам. Чи іди до цього готові...?

Ст. Елерсон

СЕРЦЕ Українки

Що перві кулі добре не пропустіли вулицями, як у місті не стало живого дута. Лиш вітер кічніав на просторих площах куріву і кулі хмарками і довіто дзвеніли. Повітря, що не зашивали гострим кінцем у написовану цеглу.

Тільки тепіт, пробіг невидими дорогами з дому до дому, через грубі стіни. Серце забилось неспокійно, нації родились і пригласили, непевність хвилювала думами.

— Переносить, чи ні...?

Горобці зникли з щоріг і обережно виставили дзьобини з плотів, чидаючись, що це так симче побіч, різко і коротко.

— Повстанці у місті...

Дніаміт курився великий буди-

ВІСТИ зі світу

+++ Лондон, 19. i 20.4. В Москві міністри закордонних справ чотирьох великих держав осягнули порозуміння щодо 8 точок австрійського договору, як також відносно вступу до договору. Прийнято союзівський проект, який стверджує, що Австрія не може бути позбавлено відповідальнosti за участь у війні. Міністри рішили, що тільки ті особи можуть бути винагідними державам як воєнні злочинці, яким буде профілана достовірна кількість доказових матеріалів їхньої вини. Австрії заборонено приєднатися до армії будь-яких членів нацистських організацій. Це зволіно будувати граничні укріплення в обмежений кількості. Міністри Молотов і Маршаль стали на становищі, що єдино, виніщуючи

нові партії, гранати вибухали на ньому, як град на юзді. Невелика гарматка викидала гучні стріли у вікна будівлі НКВС, з вікон гралі скоростріли, до вікон в'їздилися серій куль. Кожна заслона, кожний дім і кожна пульта розгорілися палки, гарячим боє

— Хлопці, вперед...

На бігу серія, одна, друга, прямо у всілкі, широкі двері будинку. З вікон ущомину риули стріли, довкруги рікон пур застукалися від пострілів. Добились до дверей. Гранати, одна, друга, все звімерло, приплюснуло до землі, до самого холодного осіннього каменя. Якби потряс повітрям, гранати розірвались на самих гловах, двері вискочили з завісів.

— Вперед...

Тррррас... Автомати у комуні діру в'їздили вогнем, димом і смертю. Двері не відодержали. Поза ними кріж.

— Товаріші... на паддержу.

— На, маєш паддержу! — рубнул крізь діру граната в саму гущу. Потім ще і ще. Двері вис

тійських полос Німеччини та Австрії прибуде перших 3000 біженців до Великої Британії. Цих біженців у Німеччині возвідлено лягючки, в яких інформується їх про умови праці. Скитальці, які прибуть до Великої Британії, очікуватимуть таєму суму платню і жарчий приціл, як британські робітники. Вони зможуть спровадити свої родини.

+++ Два британські старшини поліції, які були ранені у своїм авті біля Тель-Авіву, померли. Під час нападу юдейських терористів на британський військовий склад згинув 1 воїн. Коєстонечто повідомляють, що напад чинився викоручим як репресії за повішення 4 юдейських терористів.

Перед британським конзулатом у Нью-Йорку відбулася жіночеська демонстрація як протест проти політики Великої Британії в Палестині.

В одному з таборів інтернованих жінок на Кипрі почався

Обвантажена пітами набоїв та гранатами група виривається з брейкі на вулицю. По ній все є є ворог, а танкетки без упинно супутують спереду. Група розсіялася напід мури, крісний її автоматичні й цогонь в напрямі «онекто» не час висліду. Один стрілець залишається в заломі муру, група відстує пас поспішно вгору вулиці. Зі склону бувівлі НКГБ щораз більше чими. Поважно стійка починає свій пір.

Група лішає одного раненого, Командант кинувся до нього, за- півно, ранений лише скрикнув щось і власним автомобілем розстріляв собі всесь череп. Там позаду перша тисячка на повно- му бігу. Не втекти. Немає як. Вулиця ненадто довга. Залишаєть- ся окунувати якнебудь дім і боронитись до останнього. З другої кінця міста спльва пальба, там б'ється у відступі інші чо- ти повстанської сотні. Коман- дант уже вітчима рота, щоб ви- знати наказ по останнього бою.

Ренагус: Колегія

голодовий штрафк. Штрафуючи
змогаються збільшити квоти
еміграції з Кипру до Палестини.

+++ У Братиславі повідомо Tica, провідника словацької тержави з часів її самостійності в 1939 - 45 рр.

+++ Сенатор Ванденберг повідомив, що ЗДПА зберігає всі докази паніч для перевірки ролі і ворни до Сосітського Союзу, поки не будуть "поляготжені справи докази "лінц-лів" в часі війни.

+++ Московська "Правда" поміс-
тила статтю, в якій відкидає
всякі поголоски, будьто би одна
із статей совітського проекту
англо-совітського договору при-
значена передбачала зірвання взає-
мної Великої Британії із ЗДПА
та Францією. "Правда" стверджує,
що ССРР захищає світські засоби
нагляду та співпрацю Великої Британії
з іншими державами, оскільки вона
не була звернена проти ССРР.
Часопис зазначчує, будьто би про-
ект унеможливлений коріннику Со-
вітського Союзу у Великій Британії.
Ці поголоски "Правда" нази-
ває байкою, винесеною первинним
відсланням британської та американ-
ської преси. Газета стверджує,
що совітський проект договору
лише унеможлилює обом партнерам
приступлення до якого-небудь бльо-
ку, хоча б якщо було замиско-
ване.

+++ Канцлер Австрії, Фігль, заявив на пресовій конференції, що Австрія зможе прийняти кожний договір, який загарантує їй повну суверенність, граници з-після 1938 року та функціонування господарства, яке забезпечило б населенню нормальне існування.

+++ В часі від 1 до 17. квітня
прибуло до Франкfurту нац Операю
4000 німецьких пасажирів з СССР

Адміністрація, життя в Таборі просить скласти звіті про мірні нині нашого місіонінка. В цілі ви схиляєте їх поза Табор.

не у війні, союзники не повинні домагатися подного відміндування, зате Бідо захадав відміндування у висоті 2/3 його вартості. На цику Бевіна, кожна з союзних терас повинна бути питанням полагодити з Австрією дорогою переговорів. Міністри рішили, що текст договору для Австрії буде виготовлений в англійській, французькій та російській мовах. Спірні точки договору міністри передали знову до обговорювання своїм заступникам.

+++ Рада Безпеки відкинула союзький внесок, згідно з яким, спеціальна комісія ОВН мала б контролювати поміч ЗДПА для Греції та Туреччини. СССР і Польща голосували за прийняттям внеску. Пізніше Рада Безпеки прийняла 9 голосами внесок ЗДПА, який пропонував залишити на північних кордонах Греції спеціальну комісію ОВН. СССР і Польща зберхалися від голосування.

Балканська комісія ОВН почала в Никеві опрацювання свого звіту. Комісія складала влучити до свого звіту 240-сторінковий

ли, разом з тим хмара, куль ринула до середини, хмара вилетіла у світ. Хтось упав, хтось крикнув... Все змішалось.

- Клонці, вперед...! Бий Москву...

Ще один рід вихром перескочив вулицю, заляг, зірвався і вже в середині. На коридорах, у важкій, задушливій атмосфері поту і крови, заграли міцно рікошети.

- Бий...! Вперед...!

З'язковий перебіг дорогу. З автоматом вскочив до середини.

- Командант, де командант...?

Пігнався у нутро. Деся бій, там крик, там стрілянина. На ймовісі команданта за скорострілом. Попереду, за міжами з діском, ворога оборона. Приціл... серія. Прощіл... серія. Ворог тікає...!

- друге команданте, відступ! Наскочили танкетками. Негайно відступ...!

Проклін, тугий і сочний, як свіжа червина, що гнететься, не ломиться. Нагнутись...? Послуhatи? Відступ? Тепер? Ніколи...!

- Клонці, вперед! Бий Москву

- дріться всім горлом командант

документ, предложений делегаціями СССР і Польщі від провідника греків партизан, Маркоса.

Грецький міністр війни постав до білого, що в акції близько гори Піндус вбито, ранено, або взято в полон 650 повстанців. Він заперечив, будьто би греки летунство обстрілювалося а. Він додав, що акцію ле- туства спрятовано виключно про повстанців:

+++ Португальський міністр війни повідомив, що в деяких гарнізонах центральної Португалії викрито військовий піotruričevий заговір. Заговір був організований лівими партіями, а його ціллю було повалення теперішнього уряду. Міністр сказав дальше, що 10 квітня внаслідок саботажу ушкоджено 20 літаків.

Кореспондент Ройтера повідомив, що заява міністра південної недавні поголоски про приготування повстання в цілій Португалії.

+++ З Льондону повідомляють, що протягом 2-х тижнів з бри-

ї сам скаче вперед. У вогні й димі не видно людей. Тільки кітловина якась і страшний криз цей. Новік за поверхом, наступу повною розгоні. У молодого команданта тільки одна чутка: так скоро його закінчити, щоб ще могти відступити. Але отік гадюк треба вбить до коги. Щобти її, але, що самі не хочуть її цілі землі уступитись. Зайди московські, бити їх, не просити...

З'язковий другий раз про- дирається з криком.

- Командант, де командаант? Відступ, друже командаант, ще тільки 5 хідін можемо церкати противника... Чотири танкетки в його розпоряджені...

- Йди до чортової матері! - гукає командаант і серед крику та нетухні будівля взята. Своїх не доражувати. Віччиняють пивниці з в'язнями, випускають всіх на волю, без розбору. Це ж невинні люди, а якщо хто і винуватий, так нехай там. Обідрані голі і босі тікають люди як пурі, солотані і перулякані.